

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

Arbeids- og sosialdepartementet	
Saksnr.: 200500983	Dok.nr.: 54
Arkivkode: 671.3	Dato: 03.05.05
Avd.: SAN	Saksbeh.:
U.off.:	

Arbeids- og sosialdepartementet
Postboks 8019 Dep
0030 OSLO

Deres ref.
200500983-/LSO

Vår ref.
200403548 U-A HAA/ero

Dato
29.04.2005

Høring – endringer i alkohollovens forskrifter

Justisdepartementet viser til Arbeids- og sosialdepartementets brev av 1. mars 2005.

Vi har følgende merknader til høringsnotatet:

Til kapittel 2 Kommunens kontroll

Vi er enig i at det er nødvendig med en effektiv kontroll av alle salgs- og skjenkesteder, og at denne kontrollen kan utføres differensiert, men på en måte som opprettholder et nødvendig volum som påpekt i forslaget til endringer, jf. utkastets §10-9.

Imidlertid vil vi peke på at kommunene ikke må legge opp til en kontrollpraksis – tilsiktet eller utilsiktet – som virker diskriminerende ved at enkelte salgs- og skjenkesteder pekes spesielt ut på grunn av spesielle utenforliggende forhold, som for eksempel at bevillingshaver eller bevillingshavers medarbeidere har innvandrerbakgrunn. Et samarbeid med politiet, herunder informasjonsinnhenting, kan i forbindelse med kontrollutøvelsen være hensiktsmessig.

I denne sammenheng er vi også enig i høringsnotatets forslag om at det er hensiktsmessig at det i forskriften foretas en oppstilling av bestemmelser som kontrollen skal være rettet mot.

For å kunne sikre en effektiv kontroll vil det etter Justisdepartementets oppfatning også være nødvendig at kontrollen kan skje anonymt, men slik at kontrolløren legitimerer seg etter endt kontrollutførelse. Dette bør ses i sammenheng med forslaget om en

differensiert kontrollfrekvens, jf. § 10-9. En effektiv kontrollpraksis lagt opp på denne måten vil etter vår oppfatning kreve at man også kan arbeide uten å legitimere seg før kontrollen. Vi er derfor enig i utkastet § 10-7.

Til kapittel 7 Reklameforbudet

Ut fra forebyggingshensyn er det viktig at forbudet mot å reklamere for alkoholvarer som inneholder over 2.5 volumprosent alkohol, opprettholdes. Det er også viktig at det etterleves av produsenter, distributører, salgs- og skjenkesteder mv. Derfor er det nødvendig at forbudet mot reklame utformes slik at det i minst mulig grad vil oppstå situasjoner der det vil foreligge tvil om forbudet gjelder.

Justisdepartementet har således ingen innvendinger til forslaget når det gjelder dette spørsmålet.

Vi vil imidlertid peke på et område som etter hvert også har fått karakter av reklame for alkoholholdig drikk – både øl, vin, hetvin og brennevin. Dette gjelder dagsavisers (og uke- og fagblads) såkalte vinspalter mv. som framstår som ”faglige” vurderinger av for eksempel vin, men der gjerne bilder av merket, samt karaktergivning, får en framtrekkende plass. For enkelte merker vil dette i praksis virke som reklame, noe som man uformelt kan få bekreftet ved Vinmonopolets utsalgssteder når visse vintyper får bra omtale.

Vi reiser spørsmål ved om slik omtale der logo/varemerke og/eller karaktergivning gis en mer fremtrekkende plass, kan og bør omfattes av utkastet § 9-1 andre ledd. Slik omtale er ikke nødvendigvis betalt som reklame. Vi mener at spørsmålet bør klargjøres.

Til kapittel 9 Vurdering av behov for forskriftsbestemmelser om alkoholpolitisk handlingsplan

Vi registrerer at det ikke foreslås bestemmelser i forskriften om hva en alkoholpolitisk handlingsplan for kommunen skal inneholde, jf. alkoholloven § 1-7d, 1. punktum. Etter vår oppfatning vil det være lite tilfredsstillende at en slik handlingsplan eventuelt bare vil kunne inneholde de alkoholpolitiske hovedmål og delmål som kommunen legger til grunn for sin alkoholpolitikk.

Justisdepartementet anser at det vil kunne være hensiktsmessig om man fikk inn i forskriften en presisering av hva en alkoholpolitisk handlingsplan skal inneholde. Dette har sin bakgrunn i utviklingen i alkoholkonsumet de senere årene, særskilt blant de unge, og i de revisjoner som har pågått over tid innen alkoholpolitikken, herunder større rettigheter for kommunene når det gjelder utforming av den lokale praktisering av alkoholpolitikken. En slik presisering vil etter vår oppfatning også støtte opp under statlige myndigheters behov for i større grad å kunne oppnå de alkoholpolitiske mål man har satt på nasjonalt nivå. Tydelige handlingsplaner der det stilles konkrete krav

innen alkoholpolitikken vil etter vårt syn kunne være et viktig hjelpemiddel i det forebyggende arbeidet på området.

Forskriftstekniske merknader

Forskrifter skal i utgangspunktet utformes på tilsvarende måte som lover, se heftet Lovteknikk og lovforberedelse punkt 14.6.1. Det innebærer at når forskriftene skal vedtas, skal følgende iakttas:

- Forskriftene kan gis enten som nye forskrifter eller som endringsforskrifter. Mye kan tale for at man gir dem som nye forskrifter og opphever de gamle, siden det gjøres nokså omfattende endringer. Skal de gis som endringsforskrifter slik det er lagt opp til, skal bare de bestemmelsene som endres, tas inn i forskriften. Foran hver bestemmelse som endres, skrives det da: § x-x skal lyde: ... Forskriftene må også inneholde en ikrafttredelsesbestemmelse.
- Hjemmelsangivelsene skal oppgis i innledningen til forskriftene, se lovteknikkheftet punkt 14.6.2.

Med hilsen

Harald Aass
seniorrådgiver

Toril Juul
rådgiver